

Принцъ Евгений отыщель въ Австриѣ и влѣзль въ службу у Леополда I. За малко врѣмя той станжль голѣмъ войникъ, и ся прочюль съ надвиваніе-то на турциты. Той ся бияль като простъ войникъ, и былъ много распаленъ; а въ мирно врѣмя былъ много смиренъ и пестовенъ.

Най-напрѣдъ война-та отывала много добрѣ. Въ Белгиѣ Малборо призималъ французскы-ты твърдели еднѣ слѣдъ другѣ; а въ сѣвернѣ Италиѣ принцъ Евгений отнялъ отъ тѣхъ Ломбардиѣ. Най-страшный бой станжль въ 1704 годинѣ. Французи-ти разбили на Рейнѣ сбранѣ-тѣ войскѣ на нѣмскы-ты князове, и като ся съединили съ баварскый курфирстѣ, отрядили да налетятъ на Австриѣ. Тогава за Австриѣ щяло да стане много лошо, ако да не были достигнѣли Малборо и Евгений да ѣхъ избавятъ. Тии тайно ся сговорили, и въ едно врѣмя отышли въ Германиѣ, Малборо отъ Белгиѣ, а Евгений отъ Италиѣ. Тии ся събрали на Дунава и както трѣбва ся ударили съ курфирста и французскый маршалъ Таллѣра при село Хохштедѣ. Французи-ти и баварцити много изгубили въ тоя бой; Баварія была захванѣта отъ австриѣскѣ войскѣ. Въ сѣщѣ-тѣ годинѣ Англичяне-ти отняли отъ Французы-ты непристѣжнѣ-тѣ крѣпость Гибралтарѣ.

Въ 1705 год. царь Леопольдъ I умрѣль; неговый сынѣ и наслѣдникѣ Иосифѣ I продлѣжявалъ войнѣ-тѣ съ Людовика. Въ Испаниѣ ерцхерцогѣ Карлѣ съ войскѣ-тѣ, която набралъ отъ Англичяны, Холландци, Нѣмци и Португалци, обладалъ Мадридѣ. Нѣ не можиль да ся удържи тамъ много. Съсыпанный испанскый народѣ юнашки ся заловиль да брани Бурбонскый родѣ, и подкачилъ да ся бие съ малкы четы. Людовикѣ пратиль войскѣ на сына си съ прочютый войвождъ Бервика; при Алмансѣ той разбилъ съвсѣмъ сѣжѣнѣ-тѣ войскѣ (1707 г.), и съ това надвиваніе утвърдилъ испанскый прѣстолѣ за Филиппа Анжюйскый. Отъ тыя боеве Франция много ослабнѣла; па станжль и голѣмъ гладѣ. Нова войска было мѣчно да ся набира, защото оныя, които были пѣдостойни за войници бѣгали по села-та да крадѣтъ.